

[Stæhr Johansen.]

rede nu, og da slet ikke under denne forlængelsesdebat, at rejse spørgsmål om en hel række varer, men jeg vil fastholde mit forslag om, at man i udvalget arbejder videre, så man kan få en virkelig sanering og en virkelig gennemgang af de indirekte afgifter.

Det er naturligvis aldrig glædeligt at skulle forelægge forslag til forlængelse af afgifter af denne art, men man må jo erkende, at disse afgifter har været en væsentlig faktor i den økonomiske opbygning, der har fundet sted under den tidligere regering, og bidraget til den økonomiske stabilitet, vi i dag kan glæde os over her i Danmark. Jeg vil derfor på mit partis vegne anbefale vedtagelsen af de tre foreliggende lovforslag, men må som sagt ønske en udvalgsbehandling i henhold til de bemærkninger, jeg lige har fremsat.

Aage Fogh: De tre foreliggende lovforslag er jo en sammenarbejdning af en række andre, i mange tilfælde mere tilfældigt valgte love, der er gennemført med bestemte formål på forskellige tider. Jeg kan anerkende det arbejde, den højtærede finansminister har udført ved at sammenarbejde disse ting, men jeg forstår også, at det er ensbetydende med, at de love, som vi gennemførte på forskellige tider til løsning af bestemte formål, nu går ind i det almindelige budget, og dermed lades jo håbet ude om, at de forsvinder, når de opgaver er løst, som det ved deres gennemførelse var tilsigtet at løse. Jeg kan i denne forbindelse nævne den afgiftslov, vi gennemførte for at nedsætte befolkningens forbrug, for at modarbejde inflationen, hvor vi tilstræbte et overskud på finansloven og fik et overskud i de foregående år på 300—400 mill. kr. Jeg har med stor interesse læst den højtærede finansministers tale forleden dag om statens finanser, hvoraf det jo fremgår, at vi nu er oppe i nærheden af de 4 milliarder kr., og nu er der intet overskud mere. Jeg tager alt dette som bevis for, at hensigten er at inddrage alle disse love som permanente indtægtskilder for staten, og jeg vil derfor benytte lejligheden til at udtale, at jeg og mit parti vel på det tidspunkt, da lovene blev gennemført, var enige i disse love, stemte for dem og har medansvar for dem,

men det kan ikke forpligte os, når man på nuværende tidspunkt gør dem permanente.

Jeg har en række spørgsmål, som jeg ønsker nærmere belyst under et udvalgsarbejde, og jeg kan udmærket slutte mig til den tanke, der blev fremsat vistnok af begge de to foregående ærede talere, nemlig at det udvalg, der nu nedsættes, og som jo ikke har ret lang tid til rådighed, når lovene skal være færdige inden juleferien, får lejlighed til at fortsætte sit arbejde efter ferien, så vi, inden vi når frem til 1. april, da lovene igen skal forlænges, kan have gennemarbejdet alle de problemer, der måtte foreligge.

Når vi skal udskrive tæt op imod 2 milliarder kr. i afgifter og indirekte skatter, er det klart, at disse skatter rammes dybt, de rammes ikke alene dem, der skal betale dem, men også de erhverv, der skal opkræve dem, og det er derfor efter mit skøn nødvendigt, at vi i alt fald inden den 1. april får gennearbejdet hele det her foreliggende materiale meget grundigt, så vi har en oversigt over, om det nu også er rimeligt at opkræve de afgifter, vi opkræver. I fjor fik vi slettet nogle stykker, som det absolut var urimeligt at opkræve; det var afgift på køleskabe, støvsugere o. lign. Vi fik ikke dengang slettet afgiften på fotografiapparater, det havde vi ønske om, og det samme ønske er fremsat nu fra anden side; jeg håber, det må blive opfyldt denne gang, for såvidt jeg kan se, er det et af de urimelige tilfælde, hvor den afgift, der opkræves, ikke giver så forfærdelig mange penge, men pålægger erhvervet vanskeligheder i konkurrencen, idet købere med fordel kan rejse til Sverige eller Tyskland og købe deres fotografiapparater der i stedet for at købe dem herhjemme. Det kan nationen ingen fordel have af, og det kan i hvert fald virke stærkt ødelæggende på erhvervet. Det er derfor et af de områder, hvor jeg mener vi må undersøge muligheden for at afskaffe en sådan skat eller afgift.

Jeg nærer også et stort ønske om, at vi inden vedtagelsen i april får undersøgt spørgsmålet om restaurationsskatten. Det er på grundlag af ret grundige undersøgelser af disse forhold min opfattelse, at restaurationsskatten i mange tilfælde rammer urimelig hårdt, og det store, store antal lovovertrædelser, der finder sted, er jo i hvert tilfælde et bevis for, at den ikke kan